

ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಅಧಾರಿತ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೂ ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಗ ನೀವು ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳೇನು?

ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೀನದಲಿತರು, ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದವರು ಮತ್ತು ದಮನಿತರು... ಹೀಗೆ. ಬೋಂಡಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದವರು ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ, ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಭಾವೋನ್ಮಾದ ಸ್ವಭಾವದವರು, ಗುಂಪು ಹಿಂಸಾಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಾನು ಪೋಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟೋರಲ್ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ.

ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯ: 'ಬೋಂಡಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಅಪರಾಧ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ'. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಗಂಭೀರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದೆ. ಕೊನೆಗೂ ನಾನು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು 'ಮಾ' ಎಂದು ಕರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅವರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಾಗ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಸ್ವತಃ ಬರಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಎಂಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, 'ಮಾ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ?' ಎಂದು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಬೋಂಡಾ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ 'ಧರ್ಮರ ರಂಗ ಕಳಾ?' ('ಧರ್ಮರ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪೇ?') ಲೇಖನ ತುಂಬಾ ಚರ್ಚೆ, ವಾದ-ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು?

ಪುಣೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿಯಾದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಕಮಲೇಶ್ ಚೌಧರಿ ಅವರನ್ನು ಪುರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎತ್ತರ ಹಾಗೂ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದವಳಾಗಿದ್ದು, ಬಾಗಿಡ ಸಣ್ಣ ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಅವರು ವಿದೇಶಿ (ಹಿಂದೂಯೇತರ) ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದೆ. ಅವರು ಅವಾಚ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದರು, ಅವಮಾನಿಸಿದರು, ದೇವಾಲಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಮರುದಿನ ನನ್ನ 'ಧರ್ಮರ ರಂಗ ಕಳಾ?' ಲೇಖನ ಒಡಿಯಾದ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸಂಚಲನ ಮೂಡಿಸಿತು.

◆ ಬರಹಗಾರನೊಬ್ಬ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನಾಗಬೇಕೆಂದು

ಪ್ರತಿಭಾ ರಾಯ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶಕಿ ಹೇಮಾ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ